

NOU 2013:1

Det livssynsåpne samfunn

Høringssvar fra Hof kirkelige fellesråd

Hof kirkelige fellesråd viser til Kulturdepartementets høringsbrev av 11. februar 2013 der vi inviteres til å komme med synspunkter på utredningen NOU 2013:1 Det livssynsåpne samfunn. Hof er et etsoknes fellesråd med i underkant av 3000 medlemmer i Den norske kirke i Hof kommune i Vestfold.

Fellesrådet i Hof er positive til Stålsettuvalgets omfattende arbeid, og ser at utredningen er med på å danne et godt grunnlag for framtidig diskusjon om livssynspolitik i Norge.

Fra et omfattende dokument har Hof kirkelige fellesråd valgt å kommentere disse punktene

1. Prinsipper for et livssynsåpent samfunn -likebehandling
2. Gravferdsforvaltning
3. Vigselsrett
4. Ansvar for middelalderkirker

1Hof kirkelige fellesråd (HKF) er positiv til at de ulike tros- og livssyn har like muligheter til å utøve/praktisere sin tro og sitt livssyn. Dette prinsippet må allikevel ikke stå i veien for saklig begrunnet forskjellsbehandling.

HKF mener at myndighetene skal legge til rette for minoriteters tros- og livssynsutfoldelse utover det en er juridisk forpliktet på i henhold til menneskerettighetene. Kristendommen og Den norske kirkes vil allikevel ha en spesiell plass i Norge, i overskuelig framtid.

Utvalget kan ha undervurdert kirkens historiske og kulturelle rolle i det norske samfunnet. Kirkens sentrale rolle som kultur-, omsorgs-, og riteinstitusjon for rundt 75% av befolkning bør tillegges større betydning.

2 Gravferdsforvaltningen utøves i dag, som en regel, av Den norske kirke, administrert gjennom de kirkelige fellesrådene. Den oppgaven utøver kirken på vegne av storsamfunnet. Gravferdsforvaltningen krever en helt spesiell kompetanse først og fremst i møte med svært ulike sørgende og pårørende. Dette er en kompetanse som er utviklet gjennom lang tid og som også omfatter kunnskap om og erfaring med avdøde og sørgende med forskjellige bakgrunner og tradisjoner. Gravferdsforvaltningen vil alltid skje i nært samarbeid med den enkelte kommune, både i forhold til areal, hus og gjennomføring. Dette samarbeidet vil sikkert variere landet rundt, men er i seg selv ikke et argument for at kirken ikke lenger skal utøve denne samfunnsoppgaven. HKF ønsker at gravferdsforvaltningen fortsatt skal ivaretas av Den norske kirke

3 Ståsettutvalget er delt i synet på ordning for ekteskapsinngåelse, og hvorvidt de enklet tros- og livssyn skal ha vigselfrett.

HKF støtter her **flertallet i** utvalget som går inn for at tros- og livssynssamfunn ikke lenger skal ha vigselfrett. Det er i dag myndigheten ved folkeregisteret som godkjenner at to kan inngå ekteskap. Etter HKF sitt syn, bør de samme myndighetene foreta den formelle vigselen. Dette er da å se på som en juridisk handling.

Det hersker i dag svært ulike syn på hvem som kan inngå ekteskap, hva et ekteskap er og hvem som kan reservere seg av samvittighetsgrunner. Ved en slik deling, vil det være opp til det enkelte tros- og livssynssamfunn om de tilbyr en type seremoni i etterkant av ekteskapsinngåelsen.

4 I et lite fellesrådsområde/kommune med ca 3000 innbyggere, har vi tre kirker og to av dem er middelalderkirker. Å forvalte disse skattene er en stor utfordring for et lite samfunn. Middelalderkirkene rundt i landet, noen i tre og mange i stein er kulturminner. Fredede eller verneverdige kirkebygg, er både en del av hele samfunnets kulturarv, samtidig som de er i bruk for gudstjenester, kirkelige handlinger og andre arrangementer i regi ett trossamfunn, oftest Den norske kirke.

HKF vil bemerke at staten som en del av ansvaret for kulturminnene må etablere en ny finansieringsordning som sikrer vedlikehold av eldre kirkebygg. En finansieringsordning med kulturminnehensyn som kriterium vil etter HKF sin vurdering ikke komme i konflikt med prinsippet om likebehandling av tros- og livssyn.

Åse Marie Green
-leder kirkelig fellesråd

Nell Gaalas-Hansen
-kirkeverge